

“ÖMÜRLÜK YARA”

Ahmet Doğan İLBEY

“Ömürlük Yara” nam şiir kitabını gecenin iki vakti arasında, kitabın şairiyle olan hâtıralarımın zihnimde canlanmasıyla ve hüznle demlenen çay eşliğinde okudum. Ama nasıl okudum?

Şiirsever bir okuyucu veya şiir tahlil egosuna tutulmuş ağyar biri gibi okumadım. Kitaptaki şiirlerin şairin gönlünde nasıl demlendiğine, her bir şiirin şairin yüreğinin üstünden nasıl geçtiğine ve diline nasıl düştüğüne bazen aynel yakın, bazen ilmel yakın şahitlik etmiş bir hüznükâr dostu olarak okudum ve gönlümün turnalarıyla ona haber saldım:

Ey şair-i âzam’ım!

“Ömürlük Yara” yı kimler için yazdın?

Kimlerin yarasının şiirini yazıyor bu kitap?

A’raf’ta kalanların mı?

Yolda olanların mı?

Yaralarını ulvî hüznlerle çoğaltan Bir Hüznükâr’ın mı?

Kimdir bu kitap?

Bir toplumun, bir ferdin yarası mı?

Acınız mı, hüznünüz mü?

Uzak Batı gurbetlerinde dost firakından yanıp tutuşan yüreğinizdeki yaraların şiirleri mi?

“Ömürlük Yara” nın şairi, turnanın kanadına gönlünden damıttığı şu kelimeleri bağlayıp yollamış tez elden:

“...Ruh-ı eş’arımın mahzun cüzü. Yaranın ömürlük oluşu, âcizin ve dahi insan olmaklığın dünyadaki hâlidir. Evet yolda olanların ve dahi yoldaşların yarasıdır. Yaranın elbette uzak ve/veya yakın “Batı” bağı var; idraklarımız Doğu âcizliklerimiz Batıdır nitekim. Her demin her saatin ve bütün zamanî tak-simatların içinde hürmet ve muhabbet olsun.”

“Ömürlük Yara” nın Hâl Tercümesi

Kitap, (İz Yayıncılık, İst. 2017) Balıkesir Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı öğretim üyesi, asıl vasfı şair olan Prof. Dr. Mehmet Narlı’nın 4. şiir kitabıdır. “Çiçekler Satılmasın”, “Ruhumun Evvel Yazıları”, “Dil Kapısı” yayınlanmış diğer şiir kitaplarıdır. “Orhan Kemal’in Romanları Üzerine Bir İnceleme”, “Şiir ve Mekân” (İnceleme), “Roman Sevdaları” (inceleme), “Roman Ne Anlatır” (inceleme), “Cumhuriyet Dönemi Türk Şiiri” (inceleme), “Edebiyat ve Delilik”, (inceleme), “Şiir Burcu”, “Öykü Burcu” “Çağdaş Tür Romanı” (inceleme- müşterek çalışma), “Şiir Çözümlemeleri” şairin akademik çalışmalarının ürünü olan kitaplarından bazılarıdır.

“Ömürlük Yara” da şairin yeni şiirlerinin yanında “Dil Kapısı” kitabından bazı şiirler de yer almakta... Şair kalbinin bir bildiği vardır herhalde. Kanaatimce kitaptaki şiirlerin mânâ temposunu ve miligramını artırmak ve böylece okuyucuların “bu şiirlerin anlam dünyası böyle bitmemesi gerek” demesine meydan vermemek için ilâve edilmiş olabilir.

Velhâsıl, şiir de hâlâ gönle şifa vardır, diyenlere kitaptan tadımlık birkaç şiir takdim etmek istiyorum:

“Ömürlük Yara”

“usta ve yenik olmaktansa / acemi bırak tanrım / yüziim olsun / hiç olmazsa”

“Müncer”

“iki zamanı var dilimin / biri senin biri sana / yerdesin mademki sevgilinin yerindesin / benzemese de olur kaşın musanın kılıcına / misal seni benden çıkarsalar / ne kalır ki asacak zamanın sarkacına (...) iki gözü var başımın / biri seni görür diğeri bakar sana / sen bana sen diyorsun ben de bana sen diyorum...”

“Ara”

“düşme ile ilik arası / ev ile dünya arası / baş ile ayak arası / çekilir mesafe midir / memeyle bebek arası bilen varsa anne olsun / arzuyla dünya arası / yola düşen ne olsun...”

“Dil”

“Çölde uyumak diyeyim sen dilde uyanmak de / anla ki niçin bütün yenilmişler dile sarılır” (Not: şair, kanaatimce bu mısralarda fakire zarf atmış ve doğru söylemiş; yenilmiş biri olarak dile sarıldığım doğrudur.

“Hay /at”

“nasıl uyanmaksa / suyun kendini yıkması diyelim / kırılması camın / düşmesi tabağın yere/ mağara-ya güneşin vurması / kalemin yırtması kâğıdı / kemiğin çıkardığı ses büyürken / korkunun yüze çarpması diyelim”

“İntizar”

“o sesle gel / soruyla değil”

“Şehir”

“neyi olmalı şehrin / denizi değil dağı ovayı geç / olursa ortasından geçen / nehri olmalı bir de/ hatıra saklayan vefası”

“Dedimdedi”

“dedim: niçin başım eğik dilim pelte / dedi: kafası karışık olanın dili dolaşık olur/ dedim: yoloğlu hangisidir eloğlu hangi / dedi: birinin midesi büyür diğerrinin kalbi”